

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Najbliższą niedzielę nazywamy Niedzielą Palmową. W dniu tym, wspominamy przybycie Pana Jezusa do miasta Jerozolimy, aby obchodzić tam wielkie święta żydowskie zwane Paschą.

Na te same święta przybyło już do miasta bardzo wielu ludzi. Wyszli oni przed mury miasta i na ulice, aby powitać Pana Jezusa – wielkiego nauczyciela i uzdrowiciela. Uczniowie Pana Jezusa przyprowadzili mu ośłę, na którym przejechał On wśród tłumu. Ludzie wiwatowali na Jego cześć, z szacunku kładli na drogę swoje płaszcze tworząc niby dywan, kładli również gałęzie palm. W ten sposób chcieli wyrazić swoje uznanie dla Pana Jezusa, a niektórzy nawet chcieli ogłosić Go królem.

Święty Łukasz ewangelista przedstawia to wydarzenie następująco:

Gdy przyszedł w pobliże Betfage i Betanii, do góry zwanej Oliwną, wysłał dwóch spośród uczniów, mówiąc: „Idźcie do wsi, która jest naprzeciwko, a wchodząc do niej, znajdziecie ośłę uwiązane, którego nikt jeszcze nie dosiadł. Odwiążcie je i przyprowadźcie tutaj!” A gdyby was kto pytał: „Dlaczego odwiążujecie?”, tak powiecie: „Pan go potrzebuje”. Wysłani poszli i znaleźli wszystko tak, jak im powiedział. (...) I przyprowadzili je do Jezusa, a zarzuciwszy na nie swe płaszcze, wsadzili na nie Jezusa. Gdy jechał stali swe płaszcze na drodze. Zbliżał się już do zboczy góry Oliwnej, gdy całe mnóstwo uczniów poczęło wielbić radośnie Boga za wszystkie cuda, które widzieli (Łk 19, 20-37).

A święty Jan ewangelista dodaje, że wielki tłum, który przybył na święto, usłyszawszy, że Jezus przybywa do Jerozolimy, wziął gałązki palmowe i wybiegł Mu naprzeciw. Wołali: „Hosanna! Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie”, oraz „Król izraelski!”.

Pokoloruj załączony rysunek i przynieś podpisany na pierwszą katechezę.

DLA ZAINTERESOWANYCH

Niedziela Palmowa (Męki Pańskiej) to szósta niedziela Wielkiego Postu. Rozpoczyna Wielki Tydzień, czyli czas bezpośrednio poprzedzający Święta Paschalne. W tym dniu liturgicznym Kościół obchodzi pamiątkę uroczystego wjazdu Pana Jezusa do Jerozolimy na pięć dni przed ukrzyżowaniem. Jak podają Ewangelisci, zgromadzone wówczas tłumy rzucały płaszcze na Jego drodze, rzucały gałązki oliwne i palmowe, wołając: *Hosanna Synowi Dawida: błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie* (Mt 21,9).

W Niedzielę Palmową wierni gromadzą się poza kościołem na wyznaczonym miejscu. Tam kapłan święci przyniesione palmy i czyta Ewangelię o wjeździe Pana Jezusa do Jerozolimy.

Następnie procesja z palmami rusza do kościoła, śpiewając pieśń ku czci Chrystusa Króla. Na jej czele niesie się krzyż przyozdobiony palmą.

W Polsce trudno o prawdziwe palmy, stąd narodziła się tradycja przygotowywania specjalnych palemek. Najczęściej są one robione z gałęzi wierzbowych z baziami i z liści bukszpanu lub borówek. Są również przyozdabiane suszonymi kwiatami bądź wstążkami. W wielu parafiach organizuje się konkursy na najpiękniejszą lub największą palmę.

Poświęcone palmy są przechowywane przez cały rok aż do Środy Popielcowej. Wówczas spala się je, a powstały popiół służy do posypania głów wiernych.

Obrzęd poświęcenia palm należy już do liturgii mszalnej, dlatego po przyjściu do Kościoła celebrans (ksiądz) opuszcza akt pokutny i *Panie zmiłuj się nad nami.*, a sprawowanie Mszy świętej rozpoczyna od oracji (kolekty). W Niedzielę Palmową odczytuje się, zwykle z podziałem na role, opis męki Pańskiej z jednej z Ewangelii synoptycznych: Mateusza, Marka lub Łukasza (Mękę Pańską wg św. Jana czyta się podczas liturgii Wielkiego Piątku). Kapłan sprawujący liturgię zakłada **szaty koloru czerwonego**.

W Polsce Niedziela Palmowa nosiła także nazwę Niedzieli Kwietnej, bo zwykle przypada w czasie gdy pokazują się pierwsze kwiaty. Obecnie to określenie nie jest już używane.

Liturgia Niedzieli Palmowej, łącząc w sobie radosną procesję z palmami oraz czytanie opisu Męki Pańskiej, podkreśla, że triumf Chrystusa i Jego Ofiara na krzyżu są ze sobą nierozzerwalnie związane. Ukazuje Jezusa jako Króla i Pana, który pomimo okrutnej śmierci, nigdy nie pozbawił się swojego majestatu królewskiego i prawa do panowania. Wręcz odwrotnie, przez swoją mękę i śmierć jedynie to prawo umocnił. Godność królewską

Chrystusa Pana akcentują szczególnie antyfony i pieśni, które śpiewa się w czasie rozdawania palm i procesji.

W strukturze liturgii Niedzieli Palmowej chwała i radość tworzą nierozdzieloną całość z cierpieniem. Ukazuje ona tym samym, że to właśnie krzyż otwiera drogę do nieba. Męka Chrystusa była bowiem zapowiedzą zbawienia i zmartwychwstania.